12/03/2023

Υποδοχή Ιερών Λειψάνων και Β΄ Χαιρετισμοί στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Φαρσάλων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος υποδέχθηκε το απόγευμα της Παρασκευής 10 Μαρτίου 2023, στον προαύλιο χώρο του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Φαρσάλων τεμάχια των ιερών Λειψάνων του εν αγίοις πατρός ημών Λουκά του ιατρού, του εν αγίοις πατρός ημών Νικολάου του Πλανά, του αγίου και ενδόξου νεομάρτυρος Φιλουμένου του Ιεροσολυμίτου και του οσίου και θεοφόρου πατρός ημών Ιωάννου του Ρώσου, αποθησαυρισμένων στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου

Νικολάου Βόλου.

Ακολούθως, χοροστάτησε στην ακολουθία του Μικρού Αποδείπνου και έψαλε τους **Β΄ Χαιρετισμούς** προς την **Κυρία Θεοτόκο** στον ως άνω Ιερό Ναό.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε ότι ζούμε σε έναν κόσμο ο οποίος μας δημιουργεί προσκόμματα στον πνευματικό αγώνα, που κάνουμε, για να ζήσουμε την κατά **Χριστόν** ζωή.

Στην καθημερινότητά μας θλιβόμαστε, πονάμε, πολλές φορές η καρδιά μας γεμίζει θυμό και έχουμε αναπάντητα ερωτηματικά, για πολλές προκλήσεις της ζωής μας, για τις οποίες δυστυχώς ευθυνόμαστε εμείς οι άνθρωποι.

Μέσα στον πνευματικό αγώνα, στον οποίο μας καλεί η **Εκκλησία**, οι ιερές Ακολουθίες αυτής της περιόδου, είναι πιο διδακτικές, νηπτικές και ασκητικές. Με την ακολουθία του μικρού Αποδείπνου και τους Χαιρετισμούς προς την Θεοτόκο, διδασκόμαστε ότι η ζωή του Χριστιανού είναι μια αντίξοη πορεία, όπου όμως μπορεί να πορεύεται με τον **Ιησού Χριστό** και την **Παναγία** μητέρα Του.

Ψάλλοντας τους Χαιρετισμούς, την παρακαλούμε να είναι Μητέρα μας και να μεταλαμπαδεύει στην καρδιά μας, αυτό που εκείνη πρώτη δέχτηκε, κατά την ώρα του Ευαγγελισμού, με την ένσαρκη οικονομία του Θεού για τη σωτηρία μας, δηλαδή την ένωση του Θεού με τον άνθρωπο, που συντελέστηκε μέσα στην πάναγνη μήτρα της.

Ο ιερός υμνωδός των Χαιρετισμών προς το πρόσωπό της, επιβεβαιώνει ότι η **Παναγία** μας είναι τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν το αμυντήριό μας και η θύρα του παραδείσου για εμάς, που δεν είναι μόνο τόπος, αλλά οντολογική σχέση του ανθρώπου με τον **Θεό**.

Όπως αναφέρει ο **Απόστολος Παύλος**, ο αγώνας μας δεν είναι πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, δηλαδή προς ανθρώπινες καταστάσεις, αλλά προς τις δαιμονικές καταστάσεις, που πρέπει να παλεύουμε καθημερινά να ξεπεράσουμε, με άσκηση, νήψη, ταπείνωση, εγκράτεια και προσευχή.

Η Θεοτόκος μπορεί να είναι το αμυντήριό μας, απέναντι σε όλους τους αόρατους εχθρούς, που ταλανίζουν την ψυχή μας και βοηθός μας στην προσπάθεια να ταυτιστούμε με τον **Χριστό** και τους Αγίους Του, ώστε να γεμίζει η καρδιά μας, με

την παραδείσια χάρη που ο **Χριστός** δίνει στους ανθρώπους.

Γιατί η ίδια η **Παναγία** μας, ως άνθρωπος κι αυτή, καταλαβαίνει τους πειρασμούς, τις αδυναμίες και τα προβλήματά μας, αλλά ως θεωμένος άνθρωπος, ξεπέρασε την κατάσταση της πτώσεως και βρέθηκε στην κατάσταση της εν Χριστώ ζωής. Ανταποκρίθηκε στην κλήση του **Θεού** και Του παρέδωσε ολοκληρωτικά τον εαυτό της, ώστε να σκηνώσει μέσα της το Πανάγιο Πνεύμα, να γεννήσει τον Υιό και Λόγο του **Θεού** και να συμβάλει στη θεία οικονομία για την σωτηρία του ανθρώπου.

Η **Θεοτόκος**, όταν της το ζητάμε, γίνεται Μητέρα μας, μεσίτριά μας στον **Θεό**, αμυντήριο κατά των αοράτων εχθρών, βοηθός μας στις δυσκολίες, στους πόνους και στις θλίψεις μας και ως θεοειδής άνθρωπος που γνωρίζει τον τρόπο, γίνεται η θύρα του παραδείσου για εμάς.